

Cena numeru 3 centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincji.

PRENUMERATA: Wskazania w Krakowie (nie dostawa do domu) K 1 50 na prowincji z przesyłką pocztową... 1 50

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ulica Gołębia 1 3. Telefon 840. Ekspedycja „Nowin”: ulica Gołębia 3.

NOWINY
DZIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

REDAKTOR NACZELNY LUDWIK SZCZEPAŃSKI
Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Telefon Nr. 840) od godziny 9 rano do 9 wieczorem w biurze ulica Gołębia 3.

OGŁOSZENIA
na wiersz po 10 hal. za każdy następną ras po 12 hal. drobne ogłoszenia po 4 hal. od wiersza (minimum 50 hal.)

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 4-tej. Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincji.

Walka o Wiedeń.

Stary tryumf i głosy przegranych. — Statystyka i rozrachunek. — Liberalne dzienniki wiedeńskie wydały okrzyk tryumfu na wieść o reasultacie onegdajszych wyborów. „Wien hat am heutigen Tage den Christlich-sozialen tief ins Herz gestossen” — tymi słowami rozpoczyna swój artykuł „N. Fr. Presse”, wywołując, że partya chrześc. społeczna w Wiedniu jest zdruzgotana. Natomiast dzienniki ch. wręcz przeciwnie — twierdzą, jakoby partya doznała klęsk i przycięła cyfrę oddanych głosów. Oto przy szerszym oglądaniu wyborów do parlamentu padło w Wiedniu na chrześcijańsko społ. kandydatów 117.000 głosów, onegdaj zaś przy wyborach do rady m. w czwartym kole chrześcijańsko społeczni oddali 120.000 głosów, a więc mieli ich więcej niż w ubiegłym roku, mimo, że skutkiem cenzusu wyborczego, wymagającego trzechletniej osiadłości, liczba wyborców w mieście kole czwartem jest mniejsza niż liczba wyborców parlamentarnych, którym potrzebna była roczna osiadłość. Socjaliści zaś oddali w Wiedniu w ubiegłym roku 143 tysiące głosów, onegdaj przy wyborach do Rady m. tylko 118.000 głosów, a więc o 25.000 mniej. Stąd wniosek prasy chrześc. społecznej, że jej partya nie słabnie. Wniosek to jednak mylny. Porównywanie wyników wyborów do parlamentu z wyborami do Rady miejskiej, powyższe zestawienie ilości oddanych tu i tam głosów i wyciąganie z tego wszystkiego wniosków — nie wytrzymuje krytyki. Jednakowoż także zapewnienia liberalnej prasy, jakoby nastąpiło „zdruzgotanie” partyi chrześc. społecznej, nie odpowiadają rzeczywistości. Faktom jest, że partya ta ma jeszcze w Wiedniu tysiące zwolenników i przedstawia wielką siłę; faktem jest jednak też, że szeregi jej przycięły się o wiele mniej, niż się zdawało. Zupełnie tak samo, jak ongi Lueger „zdruzgotali” nagie liberala, tak obecnie połączeni liberalni i socjaliści mogą suadnie „zdruzgotać” chrześcijańsko społecznych. Nie znika on i wprawdzie z miasta, lecz mogą nie mieć przedstawicieli w Radzie.

Ządania nauczycieli szkół ludowych.

Z Wiednia donoszą: Depucyca nauczycieli wszystkich narodowości pojawiała się wczoraj w parlamencie w przycięciu wszystkich stronnictw i ministra Husareka, aby domagać się zmiany § 55 państwowej ustawy szkolnej w tym kierunku, aby nauczycielom zapewnić płatną najniższych czterech rang urzędniczą państwa.

OZARODZIEW

Nostradamus od energicznie jej ręce i mówił z rodzajem najęsto w głosie i w postaci. — Teraz ja potęmiem zamknięj panu. W pani przemówiła myśli i szlachetne dręczenie okłapił moją wieść myśli. Porozumiał mnie pani i w tym wrznięciu i pomyśle, że matka w bójce dziwniejszej lepiance żyła, że sama wzięła ożenica i ma też same święte tawa, co i pani w Lwówce. Idź, pani... i niech gdzieś wyzwał oddarzą syna twego, tam szczeniłem, którego daję przagniesz. Katarzyna pochylała się w ukłonie za słowo, które było błogosławieństwem jej dęcka. Była królka! Była matka!

Kraje stoją na stanowiskach antonimicem i tylko na takiej podstawie placę naczytelniaki mogą być uzagławane. Potrzebaj wice przedewszystkiem ten sam, aby kraje miały odpowiednio środki pieniężne. Jeżeli przez przekazanie krajom odpowiednich podatków, albo wręcz przez świadczenia ze strony rządu takie środki się znajdą, to z pewnością położenie naczytelniaki zostanie polepszone. Innego sposobu niema. Możliwe jest przekazanie nowych kwot na cel, że zmiana § 55 nie wystarczy i że potrzeba starać się o odpowiednie środki materialne dla krajów.

Powiększenie wspólnej armii.

W przypuszczeniu, że w ciągu bieżącego roku oba parlamenty zatwierdzą sprawę nowej ustawy wojskowej i podwyższenie kontyngentu rekruta, projektuje zarząd wojskowy na czas najbliższy następującą zmianę organizacyjną: Przedewszystkiem uzupełnienie mają być w piechocie kawalerji i artylerji braki co do ilości żołnierzy, spowodowane stworzeniem rozmaitych oddziałów specjalnych w ostatnich latach. Przy strzelcach polskich w batalionach Nr 11, 90, 94 i 29 utworzone mają być nowe czwarte kompanie w miejsce pierwotnych, które przemienione zostały na kompanie cyklistów. Każda z 14 utworzonych 1 marca b. r. dywizji ciężkich haubic otrzyma już w czasie roku trzecią baterję. W artylerji górskiej utworzone zostaną dwa nowe pułki 8 i 9 ty w Białej, Białogórze i Dalszynie, a jeden pułk nowo 10 ty w Tyrolu, ponadto jedna samodzielną dywizja dział górskich. W artylerji walowej utworzone zostaną nowe samodzielną batalion Nr 8, a w dalszym planie jest projekt organizacyjny dalszych sześciu batalionów, do ogólnego sumy 27 batalionów, których część zdjąć będzie jako najcięższą artylerję armii polowej z samochodami do transportu artylerji międzywojewódzkiej. Pociąg telegraficzny i kolejowy zostaną powiększone, a ponadto ten ostatni podzielony zostanie na dwa odrębne pułki. Wojskowy oddział lotniczy zostanie powiększony, a hańdar na samochodowy przemieniony zostanie na stały oddział samochodowy. Przy pociągach wojskowych utworzonych zostanie 5 nowych szwadronów górskich, które wejdą w order de bataille 14-go korpusu, przy pięciu brygadach górskich w południowym Terolu.

Proces Ronikiera.

Z Warszawy donoszą: W wtorek w drugim dniu powtórnego procesu Ronikiera (pierwszy dzień zajęto czytaniem protokółu z poprzedniej rozprawy) prokurator Herzelman stawia wniosek, aby wobec ostatniego wstępu zeznania Ronikiera, przyznającego, że kupił

Ponadto ministerstwo wojny pracuje nad zupełną reorganizacją piechoty. Dotychczas podstawa organizacyjnej piechoty jest „system czwórkowy” polegający na tym, że każdy pułk piechoty składa się z 4 batalionów, każdy batalion z 4 kompanii, każda kompania z 4 plutonów a każdy pluton z 4 sekcji tyralierskich. Otóż za rząd armii zamierza — wzorem niemieckim — system „czwórkowy” przemianić na „system trójkowy” ale tylko odnośnie do batalionów. W przyszłości zatem każdy pułk piechoty składałby się tylko z trzech batalionów, każdy zaś batalion zatrzymałby dotychczasowy podział na 4 kompanie i t. d. Ponieważ infanterja armii wspólnie liczy obecnie 109 pułków po 4 bataliony (101 pułk piechoty, 4 pułki piechoty hołmskiej i 4 pułki cesarskich strzelców tyrolskich), preto po dokonaniu reorganizacji — po zaprowadzeniu „systemu trójkowego” — pozostałoby do dyspozycji 109 czwartych batalionów, z których utworzyłby 36 nowych pułków piechoty po 3 bataliony.

Zamierzona reorganizacja w powyższym kierunku wymaga jednak znacznego nakładu kosztów, gdyż należałoby w takim razie utworzyć 66 nowych sztabów pułkowych, 18 nowych sztabów brygad i 9 nowych sztabów dywizyjnych piechoty. Ponadto musianoby krować tysiące nowych magazynów pułkowych, nie mówiąc już o konieczności wybudowania osobnych koszar dla nowych pułków piechoty. Planowana reorganizacja piechoty kosztowałaby jednorazowo około 60 milionów koron a corocznie wydatki na armię z tego tytułu zwiększyłaby się o 12—15 milionów koron.

Zauważyć jednak należy, że reorganizację piechoty w powyższym kierunku uważa sztab generalny za nieodzowną konieczność ze względu na taktyczny i strategiczny kierunek. Pułk piechoty o 4 batalionach (podczas wojny 3800 ludzi), jest w bitwie ociężałą jednostką bojową, która komendant tylko z trudem utrzymać potrafi w odpowiednim szyku i ładu bojowym. Zresztą doświadczenia pozycyjne w wojnie rosyjsko-japońskiej wykazały daleko większą sprawność bojową pułków piechoty o 3 batalionach. Armia japońska od dawna już przeszła do „systemu trójkowego”, tak samo wachodni siberijskie pułki armii rosyjskiej liczą po 3 bataliony.

W Europie piechota niemiecka zorganizowaną jest według systemu „trójkowego”, a w armii antytrykacyjnej piechota obrony krajowej (landwera) składa się wyłącznie z pułków liczących po 3 bataliony.

Proces Ronikiera.

dywanu u Gutmajerów, żądając od niego, aby wyjął z rękawca, jaki listownie między nim a pokojami mieszkanymi, w których zamordowano Chrzanowskiego.

Przedwidziancy: Hrabio Ronikier! Może pan według prawa nie odpowiadać, jeżeli jednak

— A jednak ja to jej darowalem. Wierz, jestem pewny, że ona nie doniosła na moją matkę! Ona nie odpowiada za grzechy ojca. O Maryo! Maryo! Rozmieni, że jedynie młoda skłoniła cie do klamstwa... ale czy mogła ci darować, żeś uległa Henrykowi! Ach, tam syn wasz. Ten Królwiecz! Ten żywy dowód zdrady twój!

Szykłem krokiem biegła po komnacie. Pot kropli się na twarzy jego. — Nieraz próbowałem wąpieli Lyczłem wszystkim skarby tej natury bogatej, Pylełem siebie nawet, czy to dziecko... nie, ach, tyś się raził! Nie! Nie! Nie! Słowa omierającego Delifina były stanowcze! To był świadek, niepodlegający wątpliwości.

On wiedział o strasznej prawdzie. I to było prawdą, co mi powiedział, bliżsi śmierci, w tej izbie w Tournon, gdzie go miasten uratować; krzyknął mi, żeś miała syna i że syn ten dzieckiem brata jego, Henryka. O Maryo! Maryo! Z jakiego brata niepięnie jest serce moje, kiedy cie kocham jeszcze... Gdzie jest? W jakich kregach przetożerzom niebieskich błędzisz? Dlaczego nie po-

Łeś i zięć: Chrzanowski, ojciec zamordowanego Stasia Chrzanowskiego i hr. Bohdan Ronikier w obecnej awiej postaci (według rysunku na sali sądowej).

Oskarżony o morderstwo Ronikier zmienił obecnie swój wygląd, obstrzyż wlosy zgolił brodę, ubrał się w żakiet — przybrał dawną awoją elegancją postać.

pan sobie tego życzy, byłoby to nadzwyczaj pożądaną.

Hr. Ronikier donoszącym głosem odpowiada, że na wszelkie pytania odpowiadać będzie i zaczyna obszernie mówić o awym stosunku do zamordowanego Stanisława. W ostatnich czasach zbliżył się do niego, mimo, że ojciec zabitego niosłwał złością do przawca. W marcu b. p. Stanisław Chrzanowski prosił go, aby pożyczyl mu 100 rubli. Ronikier mu pożyczyl, gdyż Stanisława potrzebował. Mianowicie Ronikierowi potrzebne były jak białe, pokoje umebowane.

„Człowiek honoru”, mówił Ronikier, żeniąc się w tym wieku, co ja, musi utrzymywać nadal stosunki z czasów kawalerskich, oparte niekoniecznie na miłości. W tym celu prosiem Stasia, aby mi pomógł. Staś niebawem wynajmł mi pokoje od Zawadzkiego, które w pierwszej chwili nie podobały

stęchał nigdy głosu mojego? Dlaczego duch twój astralny opierał się zawsze wcieleciu na zaklecia, którym posłuszne są wszystkie duchy... Usiadł za stół i znów ujął pióro.

Ale mój jego wszedł teraz w świat inny. Szepiał.

Duchyl! Dlaczego ja nie widziałem ich nigdy! Pięć, czy sześć razy od chwili, gdy posiadam tajemnicze siły magiczne, próbowałem je uwolczyć. Zawsze duch zjawiał się dla osoby, która wskazała mi, dla mnie nigdy! Kiedy wywoływałem dla Katarzyny ducha zmarłego Franciszka, Katarzyna go widziała... Dotknął jej czoła! J... nie widziałem? Czemu? Kiedy wywoływał w Tournon ducha Maryi żyjącej, Franciszek słyszał jej głos. J... nie słyszałem. Czemu? Kiedy powołał przed Rolanda ducha córki Boncherolles, Roland widział Florjansę. J... nie widziałem. Czemu? Tajemnica. Gra nieskończoności w nieskończoności. Przepaść nieogłębiona. Do pracy, do pracy! To jedyna jeszcze piechota prawdziwa, jaką znajduję. Zaczął pisać.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wielki na kostymy, Jedwabie, woale' zefiry, płotna, batysty, perkalę, płótenka do magazynu towarów bławatnych i płócien pod firmą Józef Pietsch Kraków, Szewska 2.

ni się. W pokojach tych byłem 4 razy, a jeden raz tylko razem ze Stasiem. Kluczem od pokojów miał Stas. Otrzymałem je, porozumiewając się ze Stasiem telefonicznie. W końcu kwietnia, gdy się przyjechało do Warszawy na zjazd rodziny hr. Ronikierów, zadaliśmy od Stasia zwrotny pocztowych 100 rb. Stas odmówił. Wybuchła między nami sprzeczka. Oświadczyłem Stasiowi, że całe urządzenie pokojów, jak dywany, kwiaty itp. zabieram na wieś i z lokala tego korzystacie nie będąc. Stas mi odpowiedział, że jest to niemożliwe, gdyż on zapłacił Zawadzkiemu za cały przyjeździe miesiąc. Poprosiliśmy się z tem. Od tego czasu jednak nie już nie miałem wspólnego z pokojami.

Oskarżony Zawadzki głosem przygnębionym opowiada, że pokoje od niego wynajmowała jakaś dama. Dama ta powiedziała Zawadzkiemu, że po koleje wynajmuje dla jakiegoś pana z Łodzi i dla „sekretnej” damy. Mówiąc o człowieku, który był w pokojach, Zawadzki twierdzi, iż miał na sobie czapkę z zielonymi wypustkami jak inżynier.

Jako pierwszy ze świadków zeznaje F. Bakula, brat matki zamordowanego Stasia. Opowiada on oobernie o położeniu majątkowym rodziny. Twierdzi, że wkrótce po zabiciu Stasia ojciec ofiary z całą stanością otrzymał, a że nikt inny, tylko hr. Bogdan, jest sprawcą zaobojstwa.

Następny świadek Monic, kolega zamordowanego, opowiada, że w dzień zbrodni widział Stasia o godzinie 2 x jakimś panem podobnym do hr. Ronikiera. Świadek ten zapomniał przy wielu okoliczności i łączy się z zeznaniami. Ostatnio z tego skorzystał hr. Ronikier, biorąc świadka w krzyżowy ogień pytań. Monic odpowiada stale na te pytania „Nie pamiętam”.

Jako ostatni świadek wotkująco rozprawy ze znać drugi kolega zamordowanego Gabel, który twierdzi, że w większości, który towarzyszył Stasiowi w dniu zbrojstwa, pozna je hr. Ronikiera.

Z Warszawy w piasek. Jednym z najważniejszych momentów dla rozstrzygnięcia kwestyi winy Ronikiera jest wystąpienie jego zwłazku z pokojami przy ul. Marzaskowskiej, oraz zwłazku zamordowanego Stasia Chrzczanowskiego z temże mieszkaniem.

Stas Chrzczanowski uchodził za chłopca moralnego i niezajętego świata. Zobaczyć, jak Ronikier to kwestuje oświadcza.

Ronikier, aby udowodnić swą niewinność, przedewszystkiem powołuje się na zeznanie swagra, Wincentego Chrzczanowskiego. I Ronikier mówi przed sądem:

„Kiedy Wincenty Chrzczanowski powiedział mi, że Stas został zabity, szybko go zapytałem: — Gdzie? — Na Marzaskowskiej — odpowiedział. — Pod sto dwunastym numerem? — Takiego pytania nikt, gdyby sam zbrodnię popełnił, nie zadawał, ponieważ ja sam jest, że gdyby coś wiedział, nigdy by o tem nie powiedział.”

Pytanie: „pod sto dwunastym numerem?” — to krytyk, który wyrwał się z głębi duszy, świadczy o mojej niewinności. Potem, panowie sędziowie, przechodzę i odpowiem na pytania. Jestem jednakże skrepowany pod tym względem bardzo skrepowany, dlatego objaśnienia będą dawać niezupełnie jasne.

Przesła: Uprowadzam, że im jaśniejsze, tem lepsze.

Ronikier: Tak, co się tyczy swagra, udzielił objaśnień zupełnych. Co się jednakże tyczy on białych moich stonków, nie mających związku ze swagrem, to tu będę niezupełnie jasny. Następnie wiem, że wszystko, co się tu dzieje, jest zapisywane i dlatego zmuszony jestem z góry oświadczyć, że jeśli będę mówił o niektórych rzeczach, to jest tylko przypuszczenie, gdyż może nawet niezapamiętałem.

Przesła: Może pan wygodniej byłoby zeznać przy drzwiach zamkniętych.

Ronikier: Nie mam tajemnic. Następnie Ronikier przedstawia Stasia jako młodzieńca, który nie znał życia moralniejszego, niż inni, który jednak wzbudzał sympatye. Cieszył się on moją sympatją i obojętne początki i cieszył się nią do tej pory i będzie bardzo, że skoczył tak nieuczciwie. Zawsze, ojcze, przeciwdziałał temu, aby syn nie był w dobrych stosunkach z siostrą, bratem; nie będę podnosił szczegółów, ponieważ to nie dotyka sprawy. Zabrał mi wogóle przychodzić, przyjeżdżać do nas na wieś, nie tylko spacerować ze mną po mieście, lecz nawet z siostrą i bratem, wogóle z nikim.

To okropnie krepowało Stasia. Udawał, że jest posuszny rozkazem ojca, ale uważał za swój obowiązek postępować inaczej. Miał miał sposobność, lecz zawsze, gdy tylko mógł, dążył do nas towarzyszy, chodził z nami do teatru i kinematografu. Prosił mnie kilkakrotnie o pieniądze, a raz zażądał 100 rubli.

Było to pierwszy raz, gdy zażądał odemnie takiej sumy. Te sto rubli otrzymał odemnie zaraz. Ponieważ była to suma, stosunkowo jak dla ucznia, dala, więc mi powiedziałem:

„Przepraszam, ty nie powinienesz postępować tą drogą. Daj ci pieniądze, lecz pamiętaj, że powiniensz mi je zwrócić, skoro tylko będziesz w moim domu.”

Odpowiedział, że zwróci w początkach kwietnia. Gdy mi dał te sto rubli zaczęliśmy się wydywać częściej. W początkach lutego widzieliśmy się również. — Stasem wówczas w hotelu Francuskim Rozmawialiśmy. Zwróciłem się doń z prośbą następującej treści: Jazecha z dawnych kawalerskich lat miałem utrzymywał. Likwidacja była rzecz konieczną po ślubie. Rozumiejąc to i wy, panowie sędziowie, rozumiecie, że człowiek, który się ożenił, powinien postępować w sposób wiadomy. Dlatego było mi potrzebne mieszkanie. Prosiem Stasia o wyszukanie mi go. Wyśzukał jak przy alcy Marzaskowskiej. Posłaliśmy je w dwa obrazy i widziałem, że nie jest to wszystko, co mi potrzeba. Było to mieszkanie wynajęte przez młodzieńca, który nie miał pojęcia, jakie powinny być mieszkania dla spraw młodych.

Przesła: Powiedz pan, niewiadomo kto otrzymał pieniądze?

Ronikier: Spytałem wówczas: „Jakże wyznajają?” Za 80 rubli; 30 dałem, potrzeba jeszcze 50. Mówię mu: „To nie nadaje się zupełnie dla mnie, lecz wszystko jedno. Masz 50 rubli na mieszkanie dla Zawadzkiego”. Następnie zastanawiałem się co robić. Kupilem dywany, zdaje się na rogu alcy Brackiej, akurat o dwa kroki od mego mieszkania. Dlatego będę jeszcze mówił o tem, gdyż zeznawali, że jest 5 dywanów, tymczasem w referacie podano sześć. Zdaje się, że jest i szósty. — Następnie kupilem różne przedmioty: kalendarz, pozytywkę (przyrząd samogrający).

Przesła: Czy była tam pozytywka?

Ronikier: Była. Kupiłem ją i posłałem przez posłańca. Kiedy przyjechałem po dwóch tygodniach, udało mi się do tego mieszkania schodzić kuchenką. Stas oddał mi klucze, które mu jednak zwróciłem. Kluczem to miał on z dwóch powodów: po pierwsze dlatego, że powiedziałem mu, iż nie skazanie może być do jego rozporządzenia; po drugie, przecież wyjeżdżałem na wieś, a na wieś są takie stosunki, że nietylko kluczem, ale i zapalniczką można ukryć. Razu pewnego gdyż się ze Stasiem spotkał, zadawałem mu 100 rubli, ale on nie chciał ich oddać. Powiedziałem mu wówczas, że zabiorę swoje rzeczy z pokojów i nie chce ich nadać mi.

Na to Stas odpowiedział: „Nie, nie można, a przynajmniej nie teraz, ponieważ trzeba wziąć w rachubę drugi miesiąc”.

Na tem się skończyło.

W początkach maja otrzymałem pocztówkę tej treści: „Jesteli możesz, przyjeźdź do Warszawy, mam do ciebie interes”. Ponieważ nie miałem zamiaru wówczas przyjechać, było to na 3—4 dni przed przyjazdem na wytworne. Wziłem więc pocztówkę do biurka i nie pobrałem. (Ronikier akcentuje się poprzednio, że cała zawartość biurka przy zawiązy zginęła).

Przesła: Czy pan pieniądze nie wysłał?

Ronikier: Chciał byłoby to dla mnie korzystne powiedzieć, że wysłałem, ale w imię prawdy nie mogę się do tego przyznać.

Przesła: Czy nie zebrał pan jakiejś kobiecie zapłaty?

Ronikier: Nigdy! Przychodziło do tego wniosku, że młodzieńcy, był może nie znać życia, albo sam, lub też poprosił kogoś z kolegów, a kolega zebrał to jakiejś kobiecie.

Przesła: Czy pan nie nie zabrał z rzeczy do Stasia należących?

Ronikier: Nie nie zabierałem, poleciłem tylko Stasiowi, żeby wszystkie rzeczy mające wartość, wysłał mi później. Zdawało mi się, że to mieszkanie było mi potrzebne. Powtórzyłem znów, że zwrócić może mi przysłał później.

Na dalsze pytania Ronikier odpowiada, gdzie kupił pozytywkę i kalendarz. Pozytywkę wysłał przez posłańca.

Oskarżony Zawadzki zeznał, że istotnie był w pokoju dnia pozytywka, że przyniósł ją posłańcem. Zeznał też, że słyszał kilka razy zeznanie o pozytywce, odpowiada, że zginęła. (Polewa urzędzenia pokoju zginęła podczas rewizji policyjnych. Przyp. red.).

Zawadzki przedstawia sprawę wyszła lekału w ten sposób, że przysłała jakaś dama w pewnym kostymie i mówiła, że potrzeba są dwa pokoje z oddzielnym wejściem dla jakiegoś pana. Na zapytanie, dlaczego sam ten pan nie przyjechał, odpowiedział, że ów pan przyjechał tutaj, a nazywa się Chrzczanowski.

A. W. Bobr-Puszkini: Czy nie mówiła ta dama, że ona tego samego dnia przyjechała z Łodzi?

Zawadzki: Tak, mówiła, że przyjechała z Łodzi i zaraz pojechała do Łodzi. Mówiła, że ów pan

przychodził będzie z damą. Następnie prosiła, aby do tego pokoju wstawione były meble pluszowe. Dala zażądać 30 rubli, powiedziała, żeby wszystko było w porządku, gdy powróci. Po kilku dniach przysłała zaow. obrzaska pokój, powiedziała, że wszystko dobrze i dala resztę 50 rubli.

Przesła: Za następny miesiąc od kogoś pan czynsz otrzymał?

Zawadzki: Za miesiąc następny otrzymałem przekazem pocztowym 75 rubli.

Przesła: Kto przyniósł pieniądze za drugi miesiąc?

Zawadzki: Przyniósł człowiek w ubiorze litosnoza pocztowego, miał portfel i był w czapce.

Tak przedstawia się według zeznań obu oskarżonych Ronikiera i Zawadzkiego sprawa wynalumu pokojów umebowanych. Ze wyjątkiem Ronikiera muszą budzić wiele wątpliwości, nie łączy kwestyi. Toż trudno przypieścić, aby dojrzał człowiek, znający Warszawę na wokrót, jak Ronikier, polecał drażniła sprawę wycojano pokojów umebowanych na schadzki, niedoświadczonym uczniami, jak Stas Chrzczanowski, chłopcu, nazywano i trzymało mało rozwiniętemu. Wszystko to zresztą Ronikier mógł być przytoczyć na awog obreję już w śledztwie. Tego jednak nie czynił i wolał udawać obłąkanego.

O dalszym przebiegu tego tak interesującego procesu donosić będziemy szczegółowo.

Reż robotników w syberyjskich kopalniach złota.

Głone z krwawych niedawo zajął syberyjskie kopalnie złota, zwane obywatelami „Leniniskimi” popularnie zaś „Lena goldfield” złota pola nad Leną) leżą w tak bezludnej, zapadłej i dzikiej tajdze syberyjskiej, że naprzykład w chwili obecnej są bezdaremnie prawie absolutnie odciętem od świata. Anglicy stanowią 70 proc. ogółu akcyonaryuszów. Twórcą przedsiębiorstwa jest milioner, rezydujący w Petersburgu Sachar Zdanow. Na akcyjach kopalni pozarobiano i potrącono krocie. Teren kopalni, zajętych od roku 1868, o obejmie 30 000 dziesięcin, odległy jest od Irkutsku o 1800 wiorst. W niektórych porach roku dostają się do kopalni nie mogą nawet przedstawiciele akcyonaryuszów; zarząd jest w kopalniach abo lutylnym panem, Praca przynosi robotnikowi od 90 kop. do 2 rubli dziennie; średnio 130 kop. Byłaby wyścierzająca, gdyby nie drożyzna wszelkiej żywności i smonopolizowania jej w sklepach zarządu kopalni.

Bawicy obecnie w Petersburgu generał gubernator Iwanow-Kriewicz, wyraził się w rozmowie ze współpracującymi gazetami „Nowoje wremia” że bezrobocie się miało zabarwić „lenin” socjalno politycznego. Robotnicy domagali się jedynie podwyższenia płacy, oraz zniżniejszych mieszkań. Zdaniem p. Kriewicza, mieszkania dawane przez zarząd robotnikom, były fatalne. Istnieje też zupełnie zależność robotników od zarządu, wyzyskująca swój monopol żywnościowy, monopol wódki oraz zarządca, robotnikom, od wieloma względami winn za to, co się stało, spada na Towarzystwo, eksploatujące kopalnie” — wyraził się p. Kriewicz.

W chwili obecnej z 7 000 robotników strajkuje 6 000, a wojska na miejscu jest 300 żołnierzy. I Z Petersburga donoszą:

Posł Miłukow otrzymał z Bodojbo telegram, w którym opisany został przebieg krwawego stłumienia strajku. Płaczących złota nad Lenin Trzeciżyński tym szedł do prokuratora Pre-

obrażeńkiego, celem przedłożenia skarg i prób. Na 300 kroków przed domem prokuratora robotnicy zostali wstrzymani przez inżyniera Tulczyńskiego, który atakował ich do rozjęcia się wobec zdecydowanej postawy wojska. Robotnicy, znajdujący się w przednich szeregach, machali tych naciąg i poczęli się cofać. Dalsze jednak szeregów nie wiedzą, o co chodzi, parły naprzód Rotmistrz zandarmerji Tereszczukow dawal ostrzegawcze sygnały zapomocą trabek. Wobec ścisłości i wrzawy tłum nie mógł dosyłać tych sygnałów. Wówczas padła salwa, zabite lub raniono przeszło 500 osób. Inżynier Tulczyński począł machać czapką do rotmistrza, by przerwał strzelanie, to jednak nie odmówił żadnego skutku — strzelano w dalszym ciągu.

Zamach mordczy i samobójstwo z miłości.

Przed niedawnym czasem przybył do Reichenbergu młody lekarz, dr Hugo Monk, specjalista chorobom gardła i uszu. Dr Monk zapoznał się na jednoraz z towarzyszykami z pania Paulina K., żoną jednego z lekarzy tamtejszych, a że pani K. była nadzwyczaj piękna, młoda i sympatyczna osoba, nie tylko dzwonne, że młody lekarz zakochał się w niej. I pani Paulina nie była niczelną na wyznania dr Monka. Między zakochanymi przyszedł wkrótce do porozumienia. Poczęli przeżywać piękne dnie rozkosznych upojeni miłosnych. Lecz szczęście ich nie długo trwało. Wkrótce poczęło szedź z nst do st. podawać wiadomości o nowym skądali, że wreszcie wiadomość ta doszła i do uszu młodej pani K. Widły to rozegrała się pomiędzy małżonkami scena, po której pani Paulina wyjechała z domu, by doń już nigdy nie wrócić. Wieszczom tegoż dnia, było to w ubiegłą sobotę wyjechała wraz z drem Munkiem do Wiednia. Zakochani spędzili noc w jednym z hotelów wiedeńskich, nadsł się wczasy rano w niedzielę na pocztę, gdzie każde z nich wylało liaty do krewych i rodzinny, w których zeznawali z niemi i z życiem. Które dla obójca stało się jedyną ciępieniam. Później zaś stwierdzili się do Prateru. Tu usiedli na jednej z ławek i przez dźwięk czasu rozmawiali ze sobą. Wspominali sobie zapawne przeszłe chwile razem przytę i skargili się na niebłągany los, który ich chciał rozdzielić. A później wydobyl dr Monk rewolwer, skierował go w stronę ukochanej i wystrzelił. Paulina padła zbroczona krwią na ziemię. Wówczas Monk celnym strzałem powbił się sam zycia i padł. Wskazywano na miejsce. Bana Pauliny, jak się okazało nie była zmierzona. Przewieziona do szpitala ożydką przytomność i stan jej nie budzi nadziei obaw.

Tragiczne to zakończenie stosunku obójca kochanków wzbudziło w całym Reichenbergu wielkie wrażenie.

Echa katastrofy „Titanica”.

Boston. Kapitan okrętu „California” oświadcza, że okret jego w chwili katastrofy „Titanica” był od miniera katastrofy oddalony zaledwie o 30 mil morskich od miejsca, w którym miał się zdarzyć. Agenci policyjni postąpili na dole nie wiedzieli nie o tem, co zaszło na Dierwaszem piętrze. Bunnott po strzałach usiłował przeć kanał.

Cieściec Bonnota tłómaczą tem, że udał on zabitego, a gdy Robert zajął się radym Colmarrem, bandyta skorzystał za sposobności i niekiedy. Jojin zmarł po kilku godzinach, Colmarr lekarze mają nadzieję ocalić.

Domu w Petit Ivry strażak 20 Allicyanów, bo domu z Bunnott [zaznacza się w nim] znajduje.

Opórz Zawadzkiego, policya areztowała w mieszkaniu w Ivry jeszcze drugiego anarchista w niewskim Card, którego uważa za brata Ganzyego. Ojciec areztowanego niejednego Colina, który bawił w mieszkaniu Cardiego. Wreszcie areztowano niejakiego Simonow który ma się nazywać Monnier. Wszyscy areztowani należeli do bandy Bunnotta.

Automobilowi bandyci paryscy.

Gnizdo zbójckie. — Niebezpieczna rewizja. — Harasz szajki Bonnot zabija zastępcę szefa biura bezpłacenstwa. — Obciążenie domu.

Paryska policya wyśluga już wszystkich członków automobilowej szajki bandytów, jednak Harstowię jej, Bunnott i Garnier, dotychczas zdołali się ukrywać przed okiem władzy. Ale policya nie ustawa w poszukiwaniach.

Telegraf z Paryża donosi: Zastępca szefa biura bezpłacenstwa „Pauin i następcy inspektor Colmarrem przedsięwzięli wczoraj rewizję domu w Petit Ivry o anarchistów braci Ganzy, a to w związku z ostatnimi napadami apaszów.

W mieszkaniu anarchistów znajdował się główny przywódca apaszów Bunnott.

Revizja miała być przeprowadzona przez Jojina i Colmarr w sklepie braci Ganzy w Ivry. Jojina i Colmarh byli zdania, że bracia Ganzy znani jako anarchiści pozostają w porozumieniu z apaszami, którzy wykonali zamach w automobilu. Oboje bracia Ganzy są teraz w ręku jednego z areztowanych chęć Jojina zaprowadzić na pierwsze piętro, jednakże ten na to nie pozwolił i pozostawił areztowanych pod strażą dwóch inspektorów policyjnych na dole.

Następnie Jojina i Colmarrem udali się na pierwsze piętro, gdzie niespodziewanie zastali Bunnotta.

Rękawiczki, Pończochy, Skarpetki, Welonki, Wstążki, Paski, Torebki najmodniejsze poleca w wielki wyborze i po niskich cenach

C. SZCZUBOWSKI, Kraków, GRODZKA

Wszystko jest zniżone na tym świecie

Do nabycia w drog. Linka ul. Sławkowska, Reifer i Weindling ul. Grodzka, Drog. Hanak i Sp. ul. Szewska, Drog. ul. Karmelicka, Drog. 4poth ul. Sienna, Reim i Sp. Rynek Linia A-B główny skład. Skład apt. „Sanitas” Kraków ul. Diuga 18.

Z kraju.

Bachnia. (Arrestowanie woznego pocztowego.) Wczoraj na zarządzenie naczelnika poczty p. Greca aresztowano woznego pocztowego Wojciecha Sikierskiego pod zarzutem zdefraudowania kwoty 600 koron. Rzesz miała się nastąpić: Przed godz. 12 w południe nadeszła telegraficzna do banku komercyjnego kwota 2100 koron, która kasyer p. Popielak wydał wrotnem, celem doręczenia adresatom. Na kwotę tę zostały się 3 ratony złotych po 700 koronek po 500 kor. 1 raton srebra na 100 kor. i papiery. Wozny spiesząc się, rozszarpał dwukrotnie pieniądze za ułicy, a przyszedszy do banku oddał tylko 1600 kor. Bank pieniądze nie przyjął, które też wozny oddał z powrotem. Wobec oświadczenia woznego, że dostał tylko jeden raton, kasyer razem z kontrolerem przedsięwzięli szkatułkę, którą wykazano, że wydano cała 2100 kor., z których wozny widocznie zgubił 500 brakujących koron. Wobec banalnych tłumaczeń woznego, aresztowano go. To tylko dziwnym się wydaje, że wozny ten ma już 38 lat służby, podczas której nie popełnił żadnej nierówności i zapewne dla bliźszych 500 koron nie naraził by się na stratę pensji i wieniec. W ostatnich czasach — według opowiadań przelicznych — Sikierski był jakby anomalny, wyglądał na schorzonego i wszystko z rąk nie ciału. Zresztą śledztwo ustali, czy zachodzi wina czy nie.

Samobójstwo w Zakładzie kulkarkowskim. Umieszony w Zakładzie kulkarkowskim dyrektor gimnazjum stryjskiego, Kazimierz Nagrodziński, popełnił samobójstwo; mianowicie powiesił się w swojej celi w nocy na chacie, którą zamierzył do drzwiak wentylatora.

Wypadki był przez kilka dni tajony. S. p. dyrektor N. oddawał nam z jego okazywał objawy anormalności umysłowej. — Śmierć jego nie stała w żadnym związku z afektami studentów gimnazjum stryjskiego.

Szewska. (Z „Sokoła”). Doia 21 bm. urządził „Sokół” tutejszy „Świecone”. Katecheta ks. Wł. Bachora wygłosił serdeczną a patryjęczną mowę. Następnie prezes Tomaszewski dzieląc się z wszystkimi jakimi stworzył nie czyste wieczer, którego następnym było bardzo podniosły ergo wyraz, który liczne nowy. „Tonem „Kochajmy się” wygłoszonym przez dr. A. Bugdajnego zakończył prezes o godz. 11 wsiadłszy uroczyście, poczem odbyły się tańce. Nadmienić należy, że „Sokół” tutejszy przemiłnie się obecnie do lokalu dr. Polki, który bezinteresownie oddał „Sokolowi” pięknie urządzone biuro, oraz cały swój lokal na potrzeby szkoły. Doia 16 maja urządził „Sokół” obchód rocznicy Konstytucji 3 Maja, połączone z rocznicą założenia gniazda.

Spalenie piwa na stodole.

Z Wadowic pisał nam: Pożar we wsi Woźnikach, o którym doniesiłeś oświadczył, nie był przypadkowy, lecz zbrodniczością ręką przemyślaną. Artyści Szokozowa, żona gospodarza, od dłuższego czasu żyła w niezgodzie z mężem i postanowiła się go pozbyć. W tym celu Szokozowa z pomocą swego przyjaciela Anny Bałajowej, spoiła męża wódką, poczem zaprowadziła go do stodoly, oblała narką i spaliła podpalając. Aby pożar złożył na karb przypadku, polayła obok cygara napaćcie. Ale we wsi zbudziły się podejrzani, ile że Szokozowa dopiero niedawno temu ubezpieczyła zagrodę, a kłaniam przy ogładaniu żony Szokozwa, stwierdził, że wydają wódkę nafty. Obie kobiety pod zarzutem morderstwa aresztowano i oddawano do sądu.

Szokozowa była znaną pijarką, podobno także utrzymywała we wsi z parobkami stosunki miłosne.

Ze świata.

Amerykański stawy. Znanu czeski poeta Vrchlicky donosił wczoraj znaku apoplektycznego i jest umierający.

Ze Sztokholmu donoszą że Agnet Strindberg jest umierający. Ciępi on na raka w żołądku.

Papież zrezy. Z Rzymu donoszą: Wbrew doniesieniom pism zagranicznych, stan papieża jest zadowalniający.

Papież przyjął wczoraj około 200 członków bractwa św. Michała z Wiednia. Papież wygłosił przedwiednie do przybyłych, oraz przesłał życze dnia dla cesarza i królowej Wiednia.

Echa sprawy Macocha. Z Piotrkowa donoszą: Wobec protestu prokuratora przeciwko wyrokowi w sprawie Macocha i innych, wszyscy skazani w tej sprawie podali apelację. Sąd piotrkowski postanowił zerwać Macochowej dowody rzeczowe w postaci gotowizny i cennych przedmiotów, przedstawiających według szacunku wartość 17 000 rubli.

W więzieniu Macoch obecnie wciąż się modli.

Macochowa jest dobrej myśli, zarówno jak Starczewski, który ma nadzieję otrzymania łagodniejszego wyroku w II instancji. — W liście swym, piśmie do Macocha, a przejętym przez władze więziennicze, Starczewski pisał, że po odyskaniu wolności zmieni wyznanie, ożeni się i założy restaurację. — Obiecując też pomagać materialnie Macochowi, byłoby ten postarał się go obronić.

Igrzyska Olimpijskie w Sztokholmie. W dniach od 23 czerwca do 22 lipca b. r. odbywać się będą w Sztokholmie międzynarodowe igrzyska Olimpijskie, na które złoża się zawody we wszystkich kind rodzajach nowoczesnego sportu, jak tennisa, piłka nożna, fochronek, gimnastyka, atletyka, jazda konna i na rowerze, regaty i wycieczki jachtów, strzelanie i t. p.; nadto przyznano że staną specjalne nagrody i odznaczenia za działalność na polu sztuk pięknych jak literatura, rzeźba, malarstwo, muzyka, budownictwo i t. p. — Dla osób biorących czynny udział w zawodach, przyznano swiadectwa koleją państwowe 50 proc. zniżkę ceny biletu jazdy. Nadto dla widzów zdających mądre pytania, urządzono będą od granicy szwedzkiej do Sztokholmu specjalne pociągi po zniżonych cenach. O zniżki dla czynnych uczestników zawodów olimpijskich starać się można tylko za pośrednictwem „Krajowego Związku turystycznego”, który udziela również wszelkich wyjaśnień w tej mierze.

Co słyszeć w mieście?

Arcykapłan Karel Fr. Józef przejechał dzisiaj w nocy przez Kraków w drodze do Wiednia.

Z teatru miejskiego. Czwartkowe przedstawienie „Balladyna” z p. Siedziuchową w roli tytułowej w rozpościera się o godzinie 7 wieczorem. W piątek w komedji Fr. Molnara „Oficer gwarydy” odbędzie się debiut p. Olgi Orłowskiej w roli aktorki. W sobotę 27 bm. wystawia teatr krakowski nowy dramat w 3 aktach St. Przybyszewskiego p. t. „Topiel”. Idea dramatu wywodzi z tych samych źródeł, które nawałny autorowi motywa zasadnicze dawniejszych jego utworów: „Złotego rana” i „Gódów życia”. „Topiel” jest nowym w rytmie artystycznym owego tragicznego „tańca miłości i śmierci”, którego melodia rozbrzmiewała w naszych teatrach Stanisława Przybyszewskiego. Główną rolę kobiecą w nowym dramacie St. Przybyszewskiego odtwory p. Siemarszewska.

Rozszerzenia ulicy Szewskiej. Sekcja ekonomiczna obradująca wczoraj poowolnie nad sprawą rozszerzenia ul. Szewskiej, do czego nadarza się już teraz częściowo sposobność, albowiem kilka domów na tej ulicy ma być w najbliższej przyszłości przebudowanych. Ulica Szewska może być rozszerzona do 14, względnie do 14 20 m. z takim też projektem wystąpił przed sekcją magistrat. Ul. Szewska posiada dziś 11 1/2 m. szerokości. Sekcja po wyczerpującej dyskusji oświadczyła się za projektowaniem rozszerzenia. Sprawa ta będzie przedmiotem obrad na jednym z najbliższych posiedzeń Rady m. Krakowa.

II koncert muzyki polskiej, orkiestry wiedeńskiej „Konzertverein”, odbędzie się jutro i poświęcony jest wyłącznie twórczości Karola Szymanowskiego. — W programie owerturna koncertowa Op. 12 i Symfonia B dur, oraz dziesięć pieśni wykonanych przez p. St. Korwin Szymanowską. Także na jutrzejszy koncert będą dostawione kresle dla artystów katolickich.

Z Towarzystwa prawniczego i ekonomicznego. W piątek 26 b. m. o godz. 6 wiecz. wygłosi dr. Karol Krzetuski w sali „Collegium novum” odczyt na temat: „Podatek od przyrostu wartości, z uwzględnieniem projektu krakowskiego”.

XXI doroczna Walna zgromadzenie członków Kola Pań T. S. L. odbędzie się dnia 28 b. m. w lokalu T. S. L. Floryańska 15 o godz. 4 po poł. ze zwykłym porządkiem dziennym. W razie braku kompletu następuje zgromadzenie o godz. wpół do 5.

W Reauale urzędniczym (mała sala) wygłosi dnia 2 maja list Stanisław G. Żelazkiński odczyt pt.: „Współczesne kierunki budowy miast”, ilustrowany obrazami świetlnymi. — Początek odczytu o godzinie 7 wieczorem. Wstęp dla członków 30 hal, dla wprowadzonych gości 50 hal. Goście mile widziani.

Palatko Kolo Kontuszowe urządził „Świecone” dla swych członków i przyjaciół w niedzielę 28 b. m. o godz. 7 wiecz. w sali Dmola robotniczego ul. św. Tomusza 37.

Teatr Nowowży od dziś apeluje nowym programem. Atrakcją jest Fernando Fiedlini, który tańcami i aktorami swymi, skłama do basenu i wódki i wychodził zupełnie swobodny. — Również znakomicie w swoich przedokach są ekwilibrystki „The Steineretty” ze swoim akrobatycznym pudł-m „Nero” oraz para Molatów. Umiłobnie publiczność p. Ludwika wstąpił z zupełnie nowym repertuarem nadawczych wesoł-m. Dokonywał programu melodjowa operetka „Kula ze S. Maroko”.

Konflikta mleka. Dalej na rynku konfliktowa-

no Elisasawi Zlotnikowi, handlarzowi s. Król. Pol. wód z mlekiem a to z tego powodu, że niektóre z banki napelnionych mlekiem były salepione mydłem. Skondkowane mleko oddano chemikowi m. do sbaudnia.

Zareperł przedwiozłymi autombiłu. Wczoraj o g. 6 wiecz. w chwili, gdy m. Danajewskiego w pobliżu kawiaru Bianca przejechał autombił, upadła na bruk pewna kobieta, niejąka Anna Dulanowa tuż o bok przejeżdżającego autombiłu. Przechlebił pewną, że autombił przejechał Dulanową, poczem wsiadł na nią a szoferka, żeby się zatrzymał i wywać pomocy pojechał. Wszczęty balas stał się przyczyną wielkiego zgłębniwa. Co najdłuższym jednak, że znaleźli się tacy, którzy twierdzili, że cała stanowczo, że na własne oczy widzieli, jak kula autombiłu przeszła po ciele kobiety, która według ich opowiadania poleciała śmierć na miejscu i nie amielnił swego adala nawet wówczas, gdy sama Dulanowa oświadczyła, że żyje i że upadła jedynie przypadkowo. Mimo jej zeznań poczęli gwałtownie alarmować pogotowie z kilku miejsc, że lekarka pogotowia był przekonany, że mała była wypadków. Pogotowie, przybywszy na miejsce stwierdziło, że Dulanowa żyje, że nie grozi jej żadne niebezpieczeństwo, że autombił jej wcale nie przejechał i w końcu, że cierpi ona z t. sw. „napływem” światłości rzepek w kolanie, skutkiem czego upadła na bruk. Sama Dulanowa aresztą sprzeciżyła, jakoby autombił miał ją przejechać.

Krawna bójka. Dalej rano sawszano pogotowie ratunkowe do jednej z plekarń w Rkowiach, gdzie 27-letni lekarz stał ciężko pokaleszonego nożem dz-letniego majstra plekarskiego Stanisława Bałki. Po seopatrzeniu przewieziono go do szpitala S. Łaska.

Spiegłomani. Na sali kolejowej Podgórz-Plasow wyśladł wczoraj agent handlowy niejaki Joselm Warowier i puścił się drogą do Podgórza. Nie snując dobrze drogi wsiadł na podwozie koszar wojskowych, gdzie go warta aresztowała i oddawała do policy. Tam po wylegitymowaniu się wypuszczono go na wolność.

Nieszczęśliwy wypadek przy pracy. Przy robotach kanalizacyjnych nad Wisłą dostał się wczoraj po południu między dwa wóki kielki wążkoterowej jedena robotników, 45-letni Mercia Kalja, przyciem dosznał smacnych obrad na całym ciele. Zawieszano Pogotowie ratunkowe przewieziono go do szpitala OO. Bonifratów.

Aresztowanie kieszonkownika. Policja aresztowała wczoraj wieczorem 14-letniego Ludwika Nasza w chwili, gdy ten wygłaskał pewnemu obywatelowi portmonek z kieszonki.

Trup w pałacu. W pałacu Nr. 18 przyhodzącym do Krakowa o godzinie 9 rano znaleziono dzisiaj w jednym z przedziałów awtoki kobiety. — Jak stwierdzano były to zwłoki 37-letniej właścicielki Józefy Balzer z Długoszyca w powiecie chrzanowskim. Celem ustalenia przyczyn śmierci oddawano zwłoki do szpitala medycyny sądowej.

O aresztowaniu szpiegów przypuszczanych rakono na robotnik zdjęć fotograficznych jednego z fortów krakowskich, pojawiły się fantastyczne wieści, które — jak szedłszy stwierdzali — są od początku do końca smyślone.

Z krami ślubne. Brońslaw Kazimierz Grossak, drab „Sokoła”, przesywał lat 24, zmarł dnia 23 b. m. w Krakowie.

Rozalia Bernadzikowska, matka posła sejmowego i członka Wydziału kraj., zmarła onego dnia w Lipnicy Murowanej.

Repertuar teatru miejskiego im. Słowackiego. Czwartek „Balladyna”. Piątek „Oficer gwarydy”. Sobota „Topiel”. Niedziela wcz. — Szklana góra. Niedziela wiecz. „Topiel”. Poniedziałek „Demostenes”.

Z sali sądowej. **Kradzież wozu z koniami.** Dnia 10 grudnia 1911 stanął w ławianim Ludwik Krapiński z swoim wozem zaprzętym w parę koni; przed karczmą w Baranie (na granicy slykajki) i wstąpił dla rozgrzania się na wódkę. Konie pozostały pod opieką jakiejś kobiety. Wtedy wyszli z karczmy dwaj parobcy rodem z Czlic, Mikołaj Rojek i Jakób Rojek, oddzielili kijem pilnąką babę, wsiadli na wóz, zacięli konie i puścili się cwałem w kierunku Krakowa. Poszli się za nimi w pogon zaandram Budzyn, dogonił ich i odebrał im skradziony wóz z koniami.

Za czyn powyższy, akwalifikowany jako zbrodnia kradzieży rzeczy ruchomej, wartej więcej ponad 200 rubli, stanął bracia Rojkowie dzisiaj przed trybunałem okręgowym pod przew. radcy dra Popiela. Oskarżenie bronił prok. dr. Wajda a obwinionych bronił adwokat dr. Sternbach i dr. Steinberg.

Obwinieni tłumaczyli się stanem opilwata i że zrobili to „dla hecy” w przystępie hamoru pijackiego.

Po przeprowadzonej rozprawie trybunał na podstawie werydyktu przysięgłych zasądził obwinionych

każdego na 10 dni aresztu za przekroczenie kradzieży, popelnione w stanie pijalstwa.

Z Rady państwa.

Pragmatyka urzędowa. Wiedeń. Na wczorajszym posiedzeniu Izby posłów w dyskusji nad przedłożeniem o pragmatyce służbowej przemawiał generałow mowca pos. German.

Posel German oświadczył, że było od początku życzeniem Kola polskiego, aby nowoczesna pragmatyka służbowa mogła szybko uzyskać moc prawną. Ale już obrady komisyi dały przykład, jak trudno pogodzić sprawidliwe żądania najrozmaitszych kategorii urzędników o do awansu czasowego, jak trudno natalił wymagane kwalifikacje dla poszczególnych kategorii urzędników, oraz jak trudno wygładzić uprawnione żądania pewnych kategorii bez dotknięcia uposażenia innych kategorii. Mimo niestrudzonej pracy komisyi oraz przychylności rządu, nie udało się zaspokojenie, droga osta wowych ch przebiegów, postulatów w wazny kluch kategorii urzędniczych. Nadto doświadczenie uczy, że podobne postanowienia w sprawie awansu czasowego, jakoteż regulacji plac, często już w najbliższej przyszłości okazują się niewystarczającymi i mogą być tylko z trudem ponownie regulowane.

Następnie dr German omawia szeroko sprawę nauceycieli i suplentów gimn.

Wkółko podkreślił jeszcze raz, że Kola polskie z całym naciskiem żąda zabezpieczenia urzędników wszystkich kategorii i nauceycieli przed niestabilnością i czyni to swej strony wszystko, aby do tego doprowadzić. (Okłaski na lawach palakich).

Po przemowie generalnego mowcy „przeciw” pos. Stejskala, wygłoszonej po czasie, pragmatykę służbową urzędników i nauceycieli przydzielono komisyi dla spraw urzędniczych, a za pragmatykę adwokacką komisyi prawozłowej.

Następnie przystąpiono do obrad nad ordynacją notaryalną i adwokacką oraz nad przedłożeniem o pokątstwie pisarstwie.

Wiedeń. Na dzisiejszym posiedzeniu Izby posłów pos. Rolberg wygłosił mandat. Pótem przybyłono do porządku dziennego, tj. do dalszego ciągu dyskusji nad pierwszym czytaniem przedłożenia o ordynacji adwokackiej, notaryalnej i pokątstwie pisarstwie.

Przed burliwym posiedzeniem Kola polskiego.

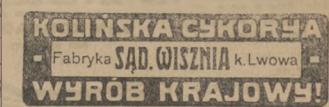
Wiedeń. (Tel. w.) Zachodzi obawa, że na dzisiejszym posiedzeniu Kola, zapowiedzianym na g. 6 wiecz. przyjdzie do burliwych żądń między ludowcami i nar. demokratami, którzy postawili wniosek o wybranie komisyi śledczej dla zbadania sprawy Stapiński Szajowicz. Wniosek ten nie ma widoków przejścia, gdyż oświadczył się przeciw niemu ludowcy, konserwatyści i demokraci policy.

Naradaw demokracji pos. Stapiński. Z Wiednia donoszą:

Wczoraj przez cały dzień radzono w Kole polskiem o zapowiedzianym przez pos. Zamorackiego wniosku, który domagał się ma od Kola polskiego wybrania znowu komisyi dla zbadania stanowiska pos. Stapińskiego w sprawie Banku państwowego. Ludowcy z góry oświadczyli się przeciw temu wnioskowi, odwołując się na to, że komisyi ludowców już tę sprawę badała i orzeczenie wydała. Narodowi demokraci obatawali przy swoim wniosku. Po północni udalo się znaleźć formę, która sprawę zaogodzi.

Telegramy „Nowin”.

Sprawa Chelmska w Dumie. Petersburg. W Dumie opoczyła wniosła, aby, trzecie czytanie przedłożenia chelmskiego, stojące na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia, zostało usunięte. Duma istonia uchwalila 87 głosami przeciw 83 usunąć trzecie czytanie z porządku dzisiejszego posiedzenia.

Przekroczono ustawy o środkach przysięgłych. Szab obwo dowa w Brisk rozstrzygnięty przed niedawnym czasem apylycy, która wniosła tamtejsza handlarza przeciw wyrozw sądowi powiatowemu w Brisk w sprawach karynych. Na mocy tego wyroku została ona skazana na grzywe 10 kor. ponieważ do przyniesienia listeczki Maggiego zamiast żądanej przypisyw Maggiego należa przypisywać. Sąd apylycy powiadzi wyrok przezroczy Instancyi, a nadto skazał handlarza na wynagrodzenie kosztów apelacyi.

Przybrany skład Parasolek i Parasolki. Rękawiczki skórkowe jedwabne i niciane. Woalki, Pledy angielskie damskie do powozu i podrózne. W wielkim imyborze Kuiry, Walizy, Torby, Necessery, Kasyety z przyborami do paznogi. Najnowsze Torebki skórkowe damskie od K. 450 do 50.

ANASAZY FRANCZ Kraków, ul. 17 Floryańska

